

ODCISNAĆ (6) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

inf odcisnąć (4). ◇ *fut* 3 sg odcisnie (1). ◇ *praet* 3 sg *n* odcisnęło (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI w.*

Odepchnąć, odsunąć; przem [kogo od kogo, od czego] (6) :

a) *Utrudnić, nie dopuścić do Boga i jego łask* (5) : ácz záfluffnem rozgniewániem swoiem od czifnáces raczył nas od łalki swoiey *RejPs* 88; gdy dułzá czuie/ iż grzech/ czárt/ cyáło/ y fwiát frodze iá chcá odcifnąć od łalki Bożey. *LubPs* bb4v *marg*; áby nam nie ftráfzna nie byłá [...] żadna moc fwiátá thego/ áby nas odcifnąć miáła od ciebie Bogá náłzego/ y od fwiętey prawdy thwoiey *RejPos* [323]v, 123v.

Ze zdaniem dopełnieniowym zaprzeczonym (1): nic mię to nieodcifnęło od tego/ ábych ia niemiał pilen być rofkázania twe^{go}. *RejPs* 180v.

[*Szereg*: »odcisnąć a odłudzić«: Czarth [...] ftara fie otho aby cie mógł od tego [= *miłości bożej*] odcifnąć a odłudzić/ podułzczaiącz w tobie wątpienie *RejKat* 66.]

b) *Pozbawić funkcji* (1) : po ktorego śmierci/ żaden nabliżfzy [!] od opieki odcifnąć go niemoże opiekuná przes oycá dánego. *UstPraw* B3.

Formacje współrdzenne cf CISKACĆ.

Cf **ODCIŚNIENIE, ODCIŚNIONY**